

A Daniël:

❖ Bid in gevaarlike tye

- As gevolg van sy vertroue in God het Daniël insig, die vermoë om drome uit te lê en wysheid ontvang (Dan. 1:8, 17, 20). Toe sy lewe en dié van sy vriende in gevaar was, het hy hom tot God gewend in gebed (Dan. 2:17-23).
- Na 'n lewe van gebed, watter eienskappe het Daniël verkry (Dan. 6:3-5)?
- Die hemel het aandag gegee aan Daniël se gebed (Dan. 9:20-23; 10:12). Slegs deur hierdie band te verbreek kon sy vyande hom skade aandoen (Dan. 6:5-7).
- Toe hy met hierdie nuwe doodsdreiging gekonfronteer is, het Daniël sy gebedsgewoontes gehandhaaf (Dan. 6:10):
 - (1) Hy was konsekwent en het drie keer per dag gebed
 - (2) Dit was voorspelbaar—hy het sy venster na Jerusalem oopgemaak
 - (3) Hy het spesifieke gewoontes gehad; hy het op sy knieë gebed
 - (4) Dit het gefokus op danksegging en smeking

❖ Bid in die regte houding/postuur

- Wanneer ons bid, praat ons met God soos met 'n vriend. Tog is God nie soos ons nie—Hy is die Koning van die heelal.
- Daarom was dit Daniël se gewoonte om voor Hom te kniel en te bid, en sodoende Hom as sy Soewerein te erken.
- Omdat ons God in enige omstandighede en op enige tyd kan aanroep, is dit nie altyd moontlik of nodig om dit op hierdie manier te doen nie..
- Om ons oë toe te maak help ons om beter te konsentreer, maar in sekere omstandighede is dit nie moontlik nie (stap, bestuur, ens.).
- Die belangrikste is dat ons gebede met die respek gebring word wat God toekom.
- In die Bybel vind ons voorbeelde van mense wat op verskillende maniere gebed het, volgens hul spesiale omstandighede:
 - (1) Josafat het staande voor die volk gebed (2 Kron. 20:5)
 - (2) Dawid het voor God gesit om te dank (2 Sam. 7:18)
 - (3) Salomo het gekniel en met opgehewe hande gebed (1 Kon. 8:54)
 - (4) Die volk het tot op die grond gebuig om te bid (Neh. 8:6)
 - (5) Dawid het neergebuig op sy bed gebed (1 Kon. 1:47)
 - (6) Nehemia het stilweg staande voor die koning gebed (Neh. 2:1-4)
- Ongeag ons houding, spoor die Bybel ons aan om sonder ophou te bid (1 Tess. 5:17), volhardend (Kol. 4:2) en voortdurend (Rom. 12:12) KJV.

B Henog:

❖ 'n Lewe van gebed

- Henog het in moeilike tye geleef, toe die goddeloosheid van die mense voor die sondvloed toegeneem het. Met die geboorte van sy seun het sy begrip van God gegroei en sy gemeenskap met Hom verdiep (Gen. 5:21-24).
- Gebed was 'n belangrike faktor in hierdie verhouding. Hoe meer intens en dringend sy werk geword het, hoe meer volgehoue en vurige was sy gebede. Soms het hy hom na afgesonderde plekke teruggetrek om nader aan God te wees. Tog het hy altyd na die mense teruggekeer om sy kennis van God met hulle te deel.
- God hoor ons sowel in die besige daaglikse lewe as in die stilte van afsondering. Daar is geen plek op aarde waar Hy ons nie kan sien en hoor nie. Ons kan ons gebede met woorde uitdruk (wat help om te fokus), of in stilte (wat help om ons gedagtes te verwoord). Die belangrikste is om nooit op te hou om met God deur gebed te kommunikeer nie.

C Moses:

❖ Praat met God

- Toe die volk Israel God se stem by Sinai hoor, het hulle gevra dat Hy nie weer direk met hulle moet praat nie, omdat hulle bang was om te sterf (Eks. 20:18-19).
- Dit was nie die geval met Moses nie—hy het met God van aangesig tot aangesig gepraat (Deut. 34:10). Vir 40 jaar (van die brandende bos tot sy dood) het Moses en God gereelde persoonlike gesprekke gehad (Eks. 33:9-11).
- Die Bybel beskryf verskeie tydperke van veertig dae waarin God spesifieke instruksies aan Moses gegee het oor die tabernakel en verskeie wette aan hom oorgedra het. Tydens hierdie gesprekke het Moses ook vir die volk ingetree.
- Ons het nie die voorreg om van aangesig tot aangesig met God te praat nie, maar gebed vul daardie leemte deurdat dit ons toelaat om direk met Hom te kommunikeer.

❖ Voorbiddende gebed

- Voorbiddende gebed is wanneer ons namens ander mense bid (Jak. 5:16; Matt. 5:44; 1 Tim. 2:1-4).
- Moses het by verskeie geleenthede en om verskillende redes vir ander ingetree:
 - (1) Vir hul families
 - (a) Weens Aäron se sonde (Deut. 9:20)
 - (b) Weens Mirjam se murmurering Num. 12:10-13)
 - (2) Vir die volk
 - (a) Toe hulle dors was (Eks. 15:24-25)
 - (b) Toe hulle honger was (Num. 11:11-13)
 - (c) Toe hulle gesondig het (Ex. 32:30-32)
- Wat het Moses gemotiveer om vir ander te bid? Dieselfde wat ons behoort te motiveer: liefde vir diegene vir wie ons bid.